

# Moneda de canvi

JORDI SÁNCHEZ

AVUI. Divendres, 15 de febrer del 2008

El president Montilla ha entrat en el debat de la precampanya modificant l'agenda de debat que fins a hores d'ara havia estat funcionant. La seva intervenció a Madrid ha posat sobre la taula les precaucions que des del govern existeixen davant la possibilitat que amb l'excusa de la governabilitat d'Espanya algú mercadegi amb el govern de Catalunya. En aquest escenari és evident que és el PSC qui té més por de trobar-se atrapat en una dinàmica on el PSOE vulgui fer prevaler un suposat escenari d'interès superior al manteniment d'un govern d'esquerres a Catalunya. Un escenari que passa per conservar la Moncloa a les seves mans.

Que el PSOE vulgui mantenir el govern espanyol és lògic. Que estigui disposat a sacrificar la presidència del PSC a la Generalitat no deixa de ser també lògic des de la seva visió espanyolista. Ara bé, el que ja no té una explicació tan fàcil és la demanda de CiU exigint a Madrid allò que el Parlament de Catalunya no li va donar. Per a un nacionalista català, és difícil justificar aquesta proposta de CiU.

De fet, si Mas arribés a ser president a canvi del suport de CiU a Zapatero, el seu mandat seria molt complicat i la seva autoritat política quedaria molt debilitada. La federació nacionalista té tot el dret a donar suport a qui cregui oportú o a no establir cap pacte a Madrid. Però farà bé de no barrejar escenaris polítics. No només perquè explicar que arriba al govern de la mà del PSOE li serà molt difícil, sinó perquè els resultats d'una aventura similar no són tan positius per als seus interessos com

algú podria imaginar. I, a l'espera de què passarà el 9 de març, Montilla ha tornat a fer -casualment també a Madrid- un discurs nacionalment impecable en defensa de l'autogovern i contra la supeditació política de Catalunya a la política espanyola.